

се завърналъ въ кѣщи, той се поколебалъ дали да даде кутията съ скжпоценноститѣ на брата си, но му я далъ.

Зарадвалъ се богатиятъ братъ, като получилъ подаръка и казалъ:

— Ти отива да се оплаквашъ отъ мене, а мъдрецътъ ми изпраща подаръкъ. Видѣли на чия страна е правото?

Мжчно станало на сиромаша отъ тѣзи братови думи, но не отговорилъ нищо, навелъ глава и си отишелъ.

Щомъ излѣзналъ той, братъ му отворилъ кутията. Но какъвъ билъ неговия ужасъ, когато, вмѣсто скжпоценности, отъ кутията се показала змия. Тя изскочила, увила се около него и го ухапала.

Братътъ се разтрепералъ и почналъ да вика колкото му гласъ държи. Чулъ братъ му писъцитѣ, върналъ се да види какво става. И когато видѣлъ какво се случило, сърдцето му се свило отъ болка. Но той се сѣтилъ за билкитѣ на мъдрецъ, донесълъ другата кутия и наложилъ ухапаното мѣсто.

Скоро богатиятъ братъ оздравѣлъ. Той се хвърлил на шията на своя беденъ братъ и го зацѣлувалъ.

Отъ този день братята заживѣли братски, заживѣли въ обичъ и съгласие, весели и щастливи.

Спасъ Пжтниковъ

БАБА ЗИМА

Баба Зима въ планината
цѣло лѣто е тъкала
за тревитѣ, за цвѣттята
ледена покривка бѣла.

И пѣвцитѣ ни крилати
щомъ прогони златна есенъ,
тя отъ своитѣ палати
тръгна весело съсъ пѣсенъ.

Изъ горитѣ се разшета
и покри цвѣтя, тревници,
а на голитѣ дървета
върза чудни огърлици.

Слѣзе бързо срѣдъ нивята
и съсъ майчина усмивка
сложи леко надъ зрънцата
топла, мекичка завивка.

Ледени окови здрави
сложи бързо надъ водата
и пързалки тамъ направи,
па извика на децата:

— Тичайте, деца, въ рѣкитѣ
ледени пързалки има!
Лудо карайте шейнитѣ
и помнете баба Зима!

Ат. Коновъ